

Sygn. akt VIII U 1820/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Maria Szczęsna

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2014 r. w Gliwicach

sprawy M. T. (T.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania M. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 18 lipca 2014 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję przyznając ubezpieczonemu M. T. prawo do emerytury począwszy od dnia 30 czerwca 2014r.

(-) SSO Joanna Smycz

Transkrypcja uzasadnienia wygłoszonego

w dniu 17 grudnia 2014r. w sprawie VIII 1820/14

w zakresie znaczników czasowych 00:20:05 - 00:29:14

(x_ (...)_VIII_U_1820_14_48_ (...)_ (...)_ (...)_ (...)_X.mp4)

* * * * * **początek tekstu**

[**Przewodniczący** 00:00:02.342]

Decyzją z dnia 18 lipca 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., odmówił ubezpieczonemu M. T. prawa do emerytury w niższym wieku, w oparciu o artykuł 184 w związku z artykułem 32 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w związku z tym, iż nie udowodnił on 15-letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach przy pracach wymienionych w wykazie A, a jedynie 11 lat 6 miesięcy

i 19 dni takiej pracy. W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany i przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. Podniósł, że wykonywał pracę w warunkach szczególnych w (...) Przedsiębiorstwie (...) od 16 września 86 do 31 grudnia 91, jako kierowca autobusu, samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony, czego, co nie było wykazane w świadectwie pracy i uzasadnił to zeznaniami świadków, o przesłuchanie których wnosił i tym samym podnosił, iż spełnia warunki do przyznania mu prawa do emerytury. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, a dodatkowo podniósł, że do okresu pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył odwołującemu okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w okresie od 16 września 86 do 31 grudnia 91, bowiem pracodawca za ten okres nie wystawił ubezpieczonemu świadectwa pracy w warunkach szczególnych. Sąd ustalił, co następuje. Ubezpieczony M. T. urodzony (...), w dniu 8 maja złożył wniosek o emeryturę w wieku niższym niż 65 lat z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach. Ubezpieczony 60 lat ukończył 30 czerwca 2014 roku, nie jest członkiem OFE, na dzień 1 stycznia 1999 roku legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 25 lat, z tym, że w ocenie ZUS udowodnił jedynie 11 lat pracy 6 miesięcy i 19 dni okresu pracy w szczególnych warunkach, wymienionych w wykazie A.

Po przeanalizowaniu sprawy, ZUS wydał zaskarżoną decyzję z 18 lipca 2014 roku. Organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję, nie uznał za pracę w warunkach szczególnych pracy wykonywanej w (...) Przedsiębiorstwie (...) w okresie od 16 września 86 do 31 grudnia 91, bowiem pracodawca za ten okres nie wystawił ubezpieczonemu świadectwa pracy w warunkach szczególnych. W toku procesu Sąd ustalił, iż w spornym okresie od 16 września 86 do 31 grudnia 91, ubezpieczony był zatrudniony

w (...) Przedsiębiorstwie (...), jako, w bazie transportu, jako kierowca autobusu jak też pojazdów marki S., J., wywrotki, osinobus. Ubezpieczony prawo jazdy kategorii B posiada od roku 76, C od roku 79, D od roku 84. Baza transportowa, w której zatrudniony był ubezpieczony w spornym okresie posiadała 10 autobusów, 20 jednostek transportowych o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony i oprócz tego żuki i (...). Od początku pracy ubezpieczony, ubezpieczony był kierowcą autobusu typu B. w pełnym wymiarze, w pełnym wymiarze czasu pracy. W razie awarii tego autobusu przesiadał się na samochody ciężarowe typu S., J., wywrotki, którymi rozwoził różnego typu materiały, głównie na cementownię, prowadził też osinobus wożący 29 osób. Sam nigdy nie zajmował się naprawą samochodu. Razem z ubezpieczonym w (...) Przedsiębiorstwie (...) w spornym okresie, pracowali A. A. i J. P., który był zastępcą kierownika bazy transportu. Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, zeznań świadków A. A. i J. P. oraz zeznań, zeznań odwołującego, słuchanego w charakterze strony, jak też w oparciu o akta osobowe ubezpieczonego koperta karta 23, w których między innymi znajduje się pismo z dnia 10 września 86 karta 28 akt osobowych, z którego wynika, że ubezpieczonego przyjęto do pracy na stanowisko kierowcy autobusu i pisma do Wydziału Paszportów z 15, z 15 lutego 88 z 89, 90 roku, z których wynika, iż, iż właśnie ubezpieczony był, był kierowcą autobusu jak również też przewoził, przewoził materiały samochodami ciężarowymi o masie powyżej 3,5 tony. Zgromadzona w sprawie dokumentacja została sporządzona w sposób rzetelny i niebudzący wątpliwości, a zeznania świadków są spójne, wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają, dając łącznie pełny obraz przebiegu i charakteru zatrudnienia odwołującego w spornym okresie. Sąd dał wiarę z tych względów tym świadkom jak również odwołującemu, gdyż znajduje to pełne uzasadnienie w aktach osobowych odwołującego. Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie. Ubezpieczony domagał się emerytury na podstawie artykułu 184 ustęp 1

w związku z artykułem 32 ustęp 1 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 o emeryturach i rentach

z FUS i paragrafu 3-go i 4-tego ustęp 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku, w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze. W oparciu o cytowane przepisy mężczyźnie przysługuje prawo do emerytury, jeżeli ma ukończone 60 lat, udowodnił co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych do dnia 31 grudnia 1998 roku, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych, o których mowa w wykazie A do dnia 31 grudnia 1998 roku,

a ponadto nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego. Kwestie posiadania przez ubezpieczonego ponad 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz nie przystąpienia do OFE nie były sporne. Okolicznością sporną w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 1999 roku wymaganego 15-letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem organ rentowy zaliczył do takiej pracy jedynie okres 11 lat 6 miesięcy i 19 dni. W świetle zgromadzonego

w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że ubezpieczony M. T. będąc zatrudnionym w spornym okresie w (...) Przedsiębiorstwie (...) od 16 września 86 do 31 grudnia 91, wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracę w warunkach szczególnych na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego

o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony i kierowcy autobusu o liczbie miejsc powyżej 15. To jest praca, o której mowa w wykazie A dział 8 pozycja 2, stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnych. W tym czasie ubezpieczony nie wykonywał innych czynności niż związane z pracą kierowcy autobusu bądź samochodu ciężarowego. Zatem po doliczeniu tego okresu do dotychczas uwzględnionego przez organ rentowy, pozwala to na uznanie, że legitymuje się on co najmniej 15-letnim stażem pracy w warunkach szczególnych. Bez znaczenia pozostaje fakt, że odwołujący nie przedłożył za ten okres świadectwa pracy w warunkach szczególnych, gdyż fakt wykonywania takiej pracy został wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe, jakie występują w postępowaniu o świadczenie emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub, lub wysokość wszelkimi, wszelkimi innymi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Tak też mówi Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 84 roku 3 UZP 6/84, Uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 84 roku 3 UZP 48/84 i wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2006 1 UK 179/06. Mając na względzie powyższe, Sąd uznał, że ubezpieczony legitymuje się na dzień

1 stycznia 1999 roku wymaganym 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach. Zatem Sąd uznał, że z momentem ukończenia 60 lat, to jest 30 czerwca 2014 roku, odwołujący spełnił wszystkie warunki uprawniające go do otrzymania prawa do emerytury

w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Biorąc wszystkie powyższe względy pod uwagę, Sąd na mocy artykułu 477 z punkcikiem 14 paragraf 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

Przepisywanie.pl SERWER - Automatyzacja Przepisywania Nagrań

Zatwierdzono transkrypcję dnia 5 stycznia 2015 r.